

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insetate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem posloppju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Stev. 13.

V Ptuj v nedeljo dne 26. junija 1904.

V. letnik.

Našim cenjenim naročnikom.

Prvo polletje je sedaj minolo. Prosimo toraj tiste naše naročnike, ki nam naročnino še dolgujejo, da blagovolijo nam dolžni znesek takoj vpsolati, ker bi drugače bili primorani, dopošiljanje lista ustaviti. Vsakdor želi svoje imeti, toraj tudi Vi nam ne bode te naše uljudne prošnje zamerili.

Upravnništvo „Štajerca“.

Politično „romanje“ ali zvijača čez zvijačo.

Takozvani narodni voditelji in buditelji, ki pa so prav za prav zapeljivci svojih rojakov, izmislili so si spet novo zvijačo. Na vso moč bobnajo pa svojih sleparskih listih, da nameravajo dne 4. julija t. l. prirediti neko „romanje“ k Mariji Brezje na Kranjskem. No, mi ne obsojamo romanja vobče. Lepo je, ako se zbere večje ali manjše število vernikov, da se skupno poda na kako božjo pot k enemu ali drugemu slovečemu svetišču, kjer upa doseči srčne tolažbe in duševnega razvedrila. Poglavitni pogoj pobožnemu in Bogu dopadajočemu romanju je **pobožni boguljubni namen**. Kjer tega ni, tam se tudi ne more govoriti o „romanju“ ali „božji poti“. Pri vsakem oprasku in dejanju se mora sosebno tudi gledati na smoter ali cilj. Ta naj bi bil pri pravem resničnem krščanskem romanju, da se ž njim stori posebno češčenje Bogu v zadoščenje grehov tistih,

ki se romanja udeležijo. Kjer toraj ni pravega in poštenega namena in tudi ne pravega smotra, tam se o romanju sploh ne more in ne sme govoriti, temuč to je posvetno pohajkovanje, ki nima drugega namena, kakor da se Bogu krađe dragi čas, dotičnim udeležencem pa denar iz žepa.

Pervaški sleparji kličejo v svojih zapeljivih listih može, župane, odbornike, družinske očete, vzorne gospodarje, posebno pa vse dobre in poštene mladeniče, da se naj v obilnem številu udeležijo tega „romanja“ v „kranjski raj“, kjer „se imajo goditi reči, kakoršnih še dosedaj Slovenci niso doživeli. Saperment, to se da slišati! Kako da vendar ti kričači ne vabijo tudi farških kuharic in mežnarjev, ki bi imeli najbolj čas iti z doma, saj se bodo njihovi „gospodarji“ do malih izjem najbrž vsi udeležili napovedanega „romanja“. Pa teh ni treba loviti, ker že itak sedijo na limanicah, deloma prostovoljno, deloma prisiljeno.

Kdor s prevdarkom čita v „Gospodarju“ ali pa „Fihposu“ dotično vabilo, ki stoji v obeh imenovanih listih na prvem mestu, ta bode takoj spoznal, kaj da klerikalni sleparji s tem takozvanim „romanjem“ nameravajo. Želè namreč prostodušno slovensko ljudstvo še trdneje v svoj jarem upreči in si premoč nad njim zagotoviti. Ker tega poštenim potom ne upajo in ne morejo doseči, poslužili so se zvijače, kakoršne so le ti hinavci zmožni, katerim nobeno sredstvo ni dovolj zaničljivo, ako le količkaj obeta uspeha njihovim sebičnim in potuhnjenim namenom. Sklenili so dati svoji politični agitaciji ime „romanje“. To se vendar pravi Boga očitno za norca imeti. To je takorekoč bogokletstvo, ki vpije v nebo